<u>בבית המשפט העליון</u>

רע"פ 8390/15

לפני:	כבוד השופט ס' ג'ובראן
המבקשת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיבים:	1. מוריס בר גיל 2. א.מ ניהול פרוייקטים בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 2.12.2015 בע"ח 63199-11-15 שניתנה על ידי כבוד השופטת הבכירה נ' אהד; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשת:	עו"ד מורן בטרפלד; עו"ד קרן שמיר-עוז

<u>החלטה</u>

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת הבכירה נ' אהד) בע"ח 63199-11-15 מיום 2.12.2015, במסגרתה התקבל חלקית ערר המבקשת על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון (השופט מ' מזרחי) בה"ת 29353-11-15 מיום 26.11.2015, בגדרה הוסר צו חילוט מעל חשבון בנק השייך למשיבה 2, כמפורט להלן.

רקע והליכים קודמים

2. המשיב 1 הוא הבעלים של המשיבה 2, שהיא חברה קבלנית לביצוע עבודות מדידה, ושל חברת "ד.מ. אחזקות והשקעות בע"מ" (להלן: ד.מ. אחזקות), שהיא חברה העוסקת בשירותי גננות (שתי החברות ייקראו להלן: החברות). המשיבים נחשדים במעורבות בפרשיית שחיתות בחברת "נתיבי ישראל – החברה הלאומית לתשתיות תחבורה בע"מ" (להלן: נת"י), אשר נחקרת בימים אלו על ידי משטרת ישראל. בפרט, המשיב 1 חשוד בביצוע עבירות של מתן שוחד לעובד ציבור, אשר הביא לזכייה של המשיבה 2 בחוזי עבודה, וכן הוא חשוד בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע

והלבנת הון. במסגרת החקירה, המשיב 1 נעצר ושוחרר בתנאים מגבילים, והוצא צו חילוט זמני לנכסים השייכים לו ולחברות, אשר כללו בין היתר: כספים פרטיים של המשיב 1; בית ורכבים השייכים לו; כספים המצויים בחשבון בנק השייך למשיבה 2; וכספים המצויים בחשבון בנק השייך לד.מ. אחזקות. נכסים אלו נתפסו להבטחת אפשרות חילוט הרכוש לאחר הכרעת הדין. ביום 16.11.2015, שוחרר בהחלטת בית משפט השלום סכום של 530,713 ש"ח מחשבונות הבנק של החברות, וזאת לצורך תשלום שכר עובדים.

3. המשיבים הגישו בקשה לשחרר את הכספים הפרטיים ואת הכספים השייכים לחברות. ביום 26.11.2015, בית משפט השלום קיבל את הבקשה ביחס לכספים השייכים לחברות וביטל את צווי החילוט הזמניים אשר הוטלו על חשבונות הבנק השייכים להן. תחילה, בית משפט השלום הזכיר כי קבע במסגרת דיוני מעצר הימים בעניינו של המשיב 1 שקיים חשד סביר לביצוע המיוחס לו. עם זאת, בית משפט השלום הדגיש כי החברות הן בעלות פעילות עסקית מול ספקים אחרים מלבד נת"י, וכי אין עניין לגרום לחברות להגיע למצב של הפסקת פעילות עסקית. לפיכך, בית משפט השלום מצא כי יש להעניק לחברות "עזרה ראשונה", אשר תעניק להן אפשרות להמשיך לפעול, ועל כן, ביטל את צווי החילוט על חשבונות הבנק שלהן.

4. המבקשת עררה על ההחלטה לבית המשפט המחוזי, וטענה כי לא היה מקום להסיר את צווי החילוט מעל חשבונות הבנק, שכן החברות יכולות להמשיך לפעול ולייצר הכנסות גם במנגנון בו כספים משוחררים בהוראת בית המשפט, בהתאם לצורכיהן בכל פרק זמן מוגדר. ביום 2.12.2015, בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערר המבקשת וקבע כי צווי החילוט שהוטלו על חשבונות הבנק של החברות אמנם יבוטלו, אך במקביל יועבר מחשבון הבנק של המשיבה 2 סכום של 350,000 ש"ח לצורך תפיסה על ידי המבקשת. כמו כן, נקבע כי ייוותר על כנו העיקול שהוטל על ביתו של המשיב 1 ועל רכביו הפרטיים. מכאן בקשת רשות הערר שלפניי.

הבקשה למתן רשות הערר

5. בבקשה שלפניי – אשר ניתנה לה הכותרת השגויה "בקשת רשות ערעור" – עותרת המבקשת מבית משפט זה ליתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי, ולהורות על הותרת צו החילוט הזמני של חשבון הבנק של המשיבה 2 על כנו. יודגש, כי הבקשה אינה עוסקת בביטול צו החילוט של חשבונה של ד.מ. אחזקות. לטענת המבקשת, בית המשפט המחוזי בהחלטתו למעשה הרים את מסך ההתאגדות בין

המשיב 1 לבין המשיבה 2, כאשר לשיטתה הוא התייחס לתפוסים השייכים למשיב 1 כנכסים אותם ניתן יהיה לחלט במקרה בו תורשע המשיבה 2 בדין. המבקשת סבורה כי נוכח היותה של המשיבה 2 ישות בעלת מעמד עצמאי, אין בתפיסת רכושו הפרטי של המשיב 1 כדי לאיין את הצורך בתפיסת נכסיה של המשיבה 2.

6. בנוסף, המבקשת טוענת כי בית המשפט המחוזי שגה באיזון אותו ערך בין אינטרס חילוט הכספים לבין זכות החברות להתקיים. לעמדתה, שווי העבירות המיוחסות למשיבים – אשר בית משפט השלום קבע כי יש חשד סביר לביצוען – עולה עשרות מונים על שווי הרכוש אשר נותר תפוס לאחר החלטת בית המשפט המחוזי. לשיטת המבקשת, הפרש זה מסכל למעשה את אפשרותה להיפרע מנכסי המשיבים במידה ויורשעו בדין, ובכך פוגע הן בתכלית ההרתעתית של החילוט במניעת אפשרות קיומו של "חוטא נשכר". כמו כן, המבקשת חוזרת על טענתה כי צו החילוט על חשבון הבנק אינו מונע מהמשיבה 2 להתקיים, באשר קיימים לה מקורות הכנסה, ושוחררו לה סכומים העולים על 1,000,000 ש"ח.

דיון והכרעה

7. דין הבקשה להידחות. מדובר למעשה בבקשה למתן רשות ערר על החלטת בית משפט בדבר תפיסת חפצים, בהתאם לסעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. בפסיקת בית משפט זה נקבע כי רשות לערור לפי סעיף זה תינתן אך במקרים חריגים, המעלים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים (ראו: רע"פ 951/14 חן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (1.4.2014); בש"פ 6951/13 הלוי נ' משטרת ישראל, מפלג הונאה ת"א, פסקה 6 (10.12.2013)). לא מצאתי כי השאלה העקרונית, לטענת המבקשת, בדבר הרמת המסך התאגידי בין המשיב 1 והמשיבה 2, אכן עולה בנסיבות המקרה שלפניי. הערכאות הקודמות כלל לא דנו באפשרות כי נכסיו התפוסים של המשיב 1 ישמשו לנכסים אשר יחולטו במידה ותורשע המשיבה 2 בדין, ולא ביססו את החלטותיהן על נימוק זה. טענה זו הועלתה על ידו של בא-כוח המשיבים בדיון בפני בית המשפט המחוזי, אך לא זכתה להתייחסות בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

8. הנימוק עליו התבססו הערכאות הקודמות בהחלטותיהן לבטל את צו החילוט הזמני אשר הוטל חשבון הבנק של המשיבה 2 הוא כי מדובר בסיוע מידי, אשר נועד לאפשר לחברות להמשיך להתקיים, ולמנוע מצב בו הן מקפיאות את פעילותן העסקית. ההחלטה בדבר צו חילוט זמני מחייבת איזון בין האינטרס הציבורי בהבטחת אפשרות

החילוט העתידית, לבין זכות הקניין של הנאשם או החשוד – כך, שאם ניתן לנקוט אמצעים חלופיים שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיפם על סעד של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 5680/15 סעיד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.10.2015); בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון, פסקה 36 (31.10.2007)). במקרה שלפני, שתי הערכאות הקודמות סברו, על יסוד התרשמותן מהחומר שהוצג בפניהן, כי האיזון נוטה לכיוון הסרת צו החילוט מחשבון הבנק של המשיבה 2 – כאשר בית המשפט המחוזי החליט להורות על תפיסת סכום של 350,000 ש"ח מחשבונה כאיזון לביטול צו החילוט. טענות המבקשת נוגעות לאופן עריכת האיזון על ידי הערכאות הקודמות בנסיבות העניין, וסבורני כי טענות אלו אינן מעלות כל שאלה עקרונית החורגת מנסיבות המקרה הספציפי. על כן, אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערר.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, ממילא גם הבקשה לעיכוב ביצוע הסרת צו החילוט מתייתרת.

ניתנה היום, כ"ז בכסלו התשע"ו (9.12.2015).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 15083900_H01.doc שצ
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il